

स्थित्यर्थलोकरक्षार्थं ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ तत्रधर्माधर्मफलयोस्तावदव्यभिचारदर्शयन्प्रथमदोषनिरस्यति निर्मलानीत्यादिना ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ मायाकूटकार्षापणादिः व्याजं
 भः तदेवोपजीवन्तिनतुधर्मं तेमायाव्याजोपजीविनः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ नाथंतः प्रार्थयमानाः कामानां कामान् ॥ ७३ ॥ अंत्यं प्रश्नमनुवदति जंतोः प्रेतस्येति द्वाभ्यां ॥ ७४ ॥ अनुनयंसिद्धांतं ॥ ७५ ॥
 तस्योत्तरेणैव अर्थात्कर्मणामाशुविनाशित्वदोषो निरस्तो भवतीत्यभिसंधायाह अयमादीति आदिशरीरेण लिङ्गदेहेन यावन्मोक्षं स्थायिना देवसृष्टेन धर्माधर्मसंसृष्टेन यद्वा धर्माद्यनुरोधेनाईश्वरेण वा सृष्टेन आवि
 मार्कण्डेय उवाच त्वद्युक्तो यमनुप्रश्नो यथावद्वदतां वर ॥ विदितं वेदितव्यं ते स्थित्यर्थं त्वंतु पृच्छसि ॥ ६१ ॥ अत्र ते कथयिष्यामि तदिहैकमनाः शृणु ॥ यथेहामु
 त्रच नरः सुखदुःखमुपाश्रुते ॥ ६२ ॥ निर्मलानि शरीराणि विशुद्धानि शरीरिणां ॥ ससर्जधर्मतंत्राणि पूर्वोत्पन्नः प्रजापतिः ॥ ६३ ॥ अमोघफलसंकल्पाः सुव्रताः
 सत्यवादिनः ॥ ब्रह्मभूतानराः पुण्याः पुराणाः कुरुसत्तम ॥ ६४ ॥ सर्वदेवैः समायांति स्वच्छंदेन न भक्तलं ॥ ततश्च पुनरायांति सर्वे स्वच्छंदचारिणः ॥ ६५ ॥ स्व
 च्छंदमरणाश्वासन्नराः स्वच्छंदचारिणः ॥ अल्पबाधानिरातंकाः सिद्धार्थानिरुपद्रवाः ॥ ६६ ॥ द्रष्टारो देवसंघानामृषीणां च महात्मनां ॥ प्रत्यक्षाः सर्वधर्माणां
 दांता विगतमत्सराः ॥ ६७ ॥ आसन्वर्षसहस्रीयास्तथा पुत्रसहस्रिणः ॥ ततः कालांतरे न्यस्मिन् पृथिवीतलचारिणः ॥ ६८ ॥ कामक्रोधाभिभूतास्ते मायाव्याजो
 पजीविनः ॥ लोभमोहाभिभूताश्च त्यक्ता देहैस्ततो नराः ॥ ६९ ॥ अशुभैः कर्मभिः पापास्तिर्यङ्गिर्यगामिनः ॥ संसारेषु विचित्रेषु पच्यमानाः पुनः पुनः ॥ ७० ॥
 मोघेष्टामोघसंकल्पामोघज्ञाना विचेतसः ॥ सर्वाभिशां किनश्चैव संवृत्ताः क्लेशदायिनः ॥ ७१ ॥ अशुभैः कर्मभिश्चापि प्रायशः परिचिह्निताः ॥ दौष्कुल्या व्या
 धिबहुला दुरात्मानो प्रतापिनः ॥ ७२ ॥ भवंत्यल्पायुषः पापारौद्रकर्मफलोदयाः ॥ नाथंतः सर्वकामानां नास्तिकाभिन्नचेतसः ॥ ७३ ॥ जंतोः प्रेतस्य कौंतेय ग
 तिः स्वैरिह कर्मभिः ॥ प्राज्ञस्य हीनबुद्धेश्च कर्मकोशः कतिष्ठति ॥ ७४ ॥ कस्यस्तत्समुपाश्रातिसु कृतं यदि वेतरत् ॥ इति ते दर्शनं यच्च तत्राप्यनुनयं शृणु ॥ ७५ ॥ अ
 यमादिशरीरेण देवसृष्टेन मानवः ॥ शुभानामशुभानां च कुरुते संचयं महत् ॥ ७६ ॥ आयुषो ते प्रहायेदं क्षीणप्रायं कलेवरं ॥ संभवत्येव युगपद्योनौ नास्त्यंतराऽ
 भवः ॥ ७७ ॥ तत्रास्य स्वकृतं कर्म च्छायेवानुगतं सदा ॥ फलत्यथ सुखार्हो वा दुःखार्हो वा यथा जायते ॥ ७८ ॥
 कृतेन सर्ववासनामयं लिङ्गमेव कर्मणामाश्रय इत्यर्थः ॥ ७६ ॥ कलेवरं स्थूलदेहं युगपत् देहद्वयेन संभवति संयुज्यते पूर्वत्यागात्प्रागेव तृणजलौकान्यायेनापरमादत्तेन तु तदनंतरं अतएव अंतरामध्येक्षणमात्रमपि
 अभवोऽसंसारो नास्ति ॥ ७७ ॥ तत्र स्थूलदेहांतरे यत्तु मरणानंतरं मध्ये यावद्भवासं आतिवाहिकशरीराखण्डोदिविभुव्यंतरिक्षेन रकेवा भवतीति तत्स्थूलदृष्ट्यैव ज्ञेयं उभयत्र भोगसाम्येन स्थूलातिवाहिक
 योर्भेदाभावात् यथोक्तं वसिष्ठेन आतिवाहिक एवायं त्वादृशैश्चित्तदेहकः आधिभौतिकया बुद्ध्या गृहीतश्चिरभावनादिति ॥ ७८ ॥